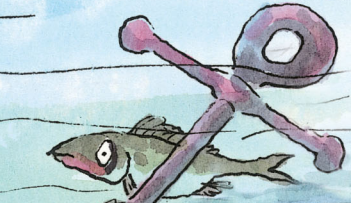

MICHAEL MORPURGO

CHILDREN'S BOOK ÖDÜLÜ'NÜN SAHİBİ

Kum Adam ile Kaplumbağalar

 tudem

MICHAEL MORPURGO

*Kum Adam ile
Kaplumbağalar*

KUM ADAM İLE KAPLUMBAĞALAR

© 2024, Tudem Eğitim Hizmetleri San. Tic. AŞ
1476/1 Sok. No:10/51 Alsancak-Konak/İZMİR

metin hakları © 1991, Michael Morpurgo
resim hakları © 2012, Tony Ross

İlk baskı 1991 yılında İngiltere’de *The Sandman and the Turtles* adı ile William Heinmann Ltd tarafından gerçekleştirilmiştir. Bu edisyondaki illüstrasyonlar HarperCollins Publishers Ltd aracılığıyla alınmıştır.

Bu kitabın telif hakları AnatoliaLit Telif Ajansı aracılığıyla alınmıştır.

YAZAR: Michael Morpurgo
RESİMLEYEN: Tony Ross
TÜRKÇELEŞTİREN: Ümit Mutlu
EDİTÖR: Yağmur Yavaş Aydın
SON OKUMA: Barış İnce
GRAFİK UYGULAMA: Sezer Gök

BASKI VE CİLT: Ertem Basım Yayın Dağıtım San. Tic. Ltd. Şti.
Başkent Organize San. Bölgesi 22 Cad. No:6 Malhköy, Temelli/Ankara
Tel: 0312 640 16 23

Birinci Baskı: Mayıs 2024 (2000 adet)

ISBN: 978-605-285-864-6

Yayınevi sertifika no: 45041

Matbaa sertifika no: 48083

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, yayıncının önceden yazılı izni olmaksızın tekrar üretilemez, bir erişim sisteminde tutulamaz, herhangi bir biçimde elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt ya da diğer yollarla iletilemez, çoğaltılamaz.

MICHAEL MORPURGO

Kum Adam ile
Kaplumbağalar

tudem

Michael Morpurgo

Çocuk edebiyatının bol ödüllü yazarı Michael Morpurgo, 1943 yılında Londra yakınlarında doğdu. Çocukluğunun ilk yılları İkinci Dünya Savaşı'nın son yıllarının gölgesinde geçti. Londra Üniversitesi'nden mezun olduktan sonra bir süre öğretmenlik yaptı, bu sırada kitap yazmaya başladı. 100'ün üzerinde eser üretti ve birçoğuyla önemli edebiyat ödüllerine layık görüldü. Kitaplarından beşi filme alındı, ikisi televizyon dizisine uyarlandı. BookTrust Okuma Teşvik Vakfı'nın Onursal Başkanı olan Morpurgo, 2003 yılında İngiliz Çocuk Edebiyatı Elçisi seçilmiştir.

Tudem Yayın Grubundan çıkan kitapları:

- Kelebek Aslanı (roman)
- Kayıp Zamanlar (roman)
- Savaş Atı (roman)
- İssiz Adanın Kralı (roman)
- Balinalar Geldiğinde (roman)
- Ay'a Kulak Ver (roman)
- Eve Giden Uzun Yol (roman)
- Anya'yı Beklerken (roman)
- Gölge (roman)
- Flamingo Çocuk (roman)
- Tekir (roman)
- Kum Adam ile Kaplumbağalar (roman)

Lula Léa'ya...

Birinci Bölüm

Yılbaşı tatilleri, bayramlar, doğum günleri sizin olsun. Benim için yılın en güzel günleri her zaman Treginis'te, Rob amca ile Eleri yengenin çiftliğinde geçer. Galler'deki bu çiftlik sarp kayalıkların, eski püskü ahırların, sağda solda gezinen koyunların, sarkık memeli ineklerin hükmü altındadır.

Tavuklardan taptaze, sımsıcak yumurtalar toplar, ineklerden süt sağmayı öğrenirsiniz burada. Foklarla beraber yüzüp güneşlendiğiniz koylar, balina ve yunusları uzaktan izlediğiniz kayalıklar, yatıp dinlendiğiniz bembeyaz kumsallar vardır dört bir tarafta.

Benim gibi bir şehir çocuğu için bulunmaz Hint kumasıdır yani burası. Daha iyisini düşleyemem, hatta daha iyisi *olamaz* bile. Şahin Kayası'na sırtımı verip meltemin tadını

çıkabilir, tarlalarda koşup yuvarlanarak eğlenebilirim. Barry'nin sarı uçurtmasını gökyüzünde gezdirebilir, eskimiş teknesiyle gölette ördeklerle yarışabilirim. Yani burada her yaz, unutulmaz bir yaz hâline gelir.

Fakat hiç şüphesiz ki buradaki en unutulmaz yaz, Kum Adam'ı, dev kaplumbağaları ve elbette o “kocaman gri salatalığı” gördüğümüz yazdı.

Her sene olduğu gibi trenle gelmiştim. Eleri yenge beni istasyonda karşıladı, süt kokulu öpücükler ve içten gülücüklerle selamladı. Ama yanında Barry yoktu. Nedenini hemen öğrendim.

“Daha dün sabah oldu,” dedi Eleri yenge, arabanın inatçı vites kolunu ikna etmeye uğraşırken. “Koyunlara pire ilacı verdiğimiz çukurun oradaki tepelik var ya? Babasıyla top oynuyorlarmış orada, düşüp bacağı kırmış. Hem de iki yerinden. Fena vallahi. Alçıya aldı doktor, kafasına da altı dikiş attı. Her yeri kan revandı. Beyin sarsıntısı geçirmiş bile olabilirmiş. Birkaç gün hiç kıpırdamadan dinlenmesi gerekiyormuş.” Eliyle dizime vurdu. “Ama iyi olur bundan sonra. Sen geldin ya. Onun da neşesi yerine gelir.”

Çok fena olmuştu bu. Barry benim kuzenimdi ama aynı zamanda hayattaki en yakın dostumdu. Aslında birbirimizden çok farklıydık, bir elmanın iki yarısı gibi değil, elmayla armut gibiydik. Barry benden en az bir baş uzundu, çok daha hızlı koşardı, nerede ve nasıl balık yakalanacağını

avucunun içi gibi bilirdi. Tavşan sesi taklidiyle tilkileri bile kandırırđı. Hele kimse ama *kimse*, onun gibi zekice eşek şakaları yapamazdı. Öyle bir işletirdi ki herkesi... Bense onun aksine kitap okumayı sever, Rus üstatları kıskandıracak kadar satranç oynar, sadece dört saniyede tüm alfabeği sayabilirdim, hem de sondan başa.

Eleri yenge, yol boyunca bir şeyler anlattı durdu fakat ben tek kelimesini dahi dinlemedim. Koskoca bir ay boyunca tek başıma, kırık bacaklı Barry ile ne halt edeceğimi düşündüm.

“Hadi bakalım,” dedi yengem sonunda. “Geldik.”

Evin önüne park ederken, Polly yavru ceylan gibi seke seke yanımıza geldi. Polly, Barry’nin kız kardeşi, yani benim küçük kuzenim. Henüz yedi yaşındaydı ve tavşan gibi zıplamaktan daha çok sevdiği şey yoktu. Geçen seneye göre birazcık boy atmıştı, çok değil. Bir de öndeki iki dişinin yerinde artık yeller esiyordu.

Elimi tuttuğu gibi beni arabadan dışarı sürükledi ve “Barry’nin bacağı kırıldı!” diye neşeyle ilan etti.

Barry oturma odasında, üstünde pijamaları, kanepede uzanıyordu. Bembeyaz alçıyla kaplı bacağı, diğerine göre iki kat uzun ve kalın görünüyordu. Beyaza kesmiş ayak parmaklarını oynatarak, “N’abersin Mike?” dedi. “Gördüğün gibi bacağım kırıldı.” Eliyle alçılı bacağına yavaşça vurdu.

“Evet, görüyorum,” dedim.

“Babam yüzünden oldu,” dedi. “Bana çelme taktı.”

“Hiç de bile!” dedi Polly.

Barry'nin Polly'ye verdiği cevabı buraya yazmayacağım ama, o cevap sayesinde kendimi yeniden, hem de ânında evimde hissettiğimi söyleyebilirim.

Akşamüstü Rob amca ve Dedişko tarlalardan geldi. Ele ri yenge çay demledi; yanında da Galler usulü pastalar, çörekler, ahududu reçeli ve krema getirdi. Çiftlikteki ilk akşam yemeğini pek sevmezdim genelde, biraz sıkıcı olurdu. Herkes annem hakkında, okul hakkında sorular sorup dururdu. Tabii Dedişko hariç.

Dedişko bizim büyükdedemiz olur; ailenin en büyüğü, en bilgesidir. Herkes onu çok sever. Ben de öyle. O akşam da yine beni soru yağmurundan o kurtardı; kremayı önü me itti ve “Aferin oğlum Michael, götür çörekleri,” dedi. “Ne yapıp edip seni şişmanlatacağız!”

Yemeğin ardından Polly'nin banyo vakti geldi. Bir süre sonra pembe geceliğiyle merdivenlerden indi, tertemiz hâ liyle Dedişko'nun yanına koştu ve “Hikâye zamanı!” diye haykırdı.

“*Lütfen* kelimesine ne oldu?” dedi Dedişko.

“*Lütfeen!*” dedi Polly, tüm sevimliliğiyle. Dedişko, Polly'yi böylesi yumuşatabilen tek kişiydi.

Treginnis'te hikâye zamanı, uzun bir günün sonunda derin nefes almak gibiydi. Dedişko'nun kucığına oturur, kolçaklarından süngerleri fırlamış kahverengi pofuduk

MICHAEL MORPURGO

Kum Adam ile Kaplumbağalar

Resimleyen: Tony Ross

Yaz tatili gelip çattı mı Michael'ın içi içine sığmaz, çünkü yaz tatili demek, amcasının Galler'deki çiftliğinde kalmak demektir. Orada foklarla beraber yüzüp güneşlenebilir, balinaları izleyebilir, tarlalarda koşturabilir ve kuzeni Barry'yle doyasıya eğlenebilir. En çok da dedesinin anlattığı efsanevi masalları dinlemeyi sever.

Ancak bu yaz çiftlikte işler karışır. Barry'nin bacağı alçıdadır; Michael onunla vakit geçiremez. Üstelik, küçük kuzeni Polly'ye göz kulak olması gerekir. Neyse ki dedesinin anlattığı masallar hâlâ vardır. Hem kim bilir, belki de bu sefer, masallar gerçek olacaktır...

**Türkçeleştiren:
Ümit Mutlu**

tudem.com
tudemyayingrubu

